

Hbs-verhaal

Hou je handen in je zakken.

(Allard van Lenthe, februari 2018)

Ooit heb ik duwend en trekkend met mijn klasgenoten in de gang van de middelbare school een leraar een antieke bril van de neus gestoten.

Het overkomt meneer Platijn van latijn.

Oh godtegod!

Er gaat een schok door de menigte scholieren.

Iedereen staat ineens om meneer Platijn heen. Iedereen roept ach en wee en zoekt de stukjes glas bij elkaar!

De gang is van steen, de brillenglazen zijn in honderd stukjes uitéén gespat.

Meneer Platijn trekt me naar zich toe om te zien wie ik ben.

‘Oh ben jij het? Weet je dat het een hele dure bril is!’

M’n klasgenoten geven hem het gebroken montuur en een handvol glas.

Omringt door enkele collega’s gaat meneer Platijn de lerarenkamer in.

Hij geeft die dag geen les

Mijn klasgenoten genieten.

Ze zeggen: ‘Het is een antieke bril, daar is er maar één van! En heb je dat gezien, het zijn hele dikke brillenglazen. Duur, heel duur!’

Twee weken later komt meneer Platijn bij ons thuis.

Zijn bril is gemaakt.

Hij zegt: ‘Het montuur kon worden gelijmd, de glazen moesten uit Duitsland komen, picobello he?!’

Mijn moeder zegt: ‘Gelukkig maar. Wilt u een kopje thee? En cake, ik heb cake gemaakt!’

‘Graag mevrouw.’

Het ijs is gebroken.

Mijn ouders zijn niet gewend om met meneer en mevrouw te worden aangesproken, dus die hebben ook een goede dag.

Wanneer mijn moeder terug is met de thee, neemt mijn vader het woord.

Hij zegt: ‘Het zal wel kostbare zaak zijn meneer Platijn! Maar we zijn er tegen verzekerd, geeft u de rekening maar!’

Iedereen haalde opgelucht adem.

Mijn vader zegt: ‘Maar wat gebeurde er nou precies? De verzekering wil weten wat er precies gebeurde.’

Ik weet het niet, ik trek mijn schouders op.

En meneer Platijn weet het ook niet.

‘Het gebeurde gewoon, we liepen in de gang, het was er druk, allemaal drukke kinderen!’

Mijn moeder zegt: ‘Allard praat altijd met zijn handen, hij loopt altijd te zwaaien.’

‘Oh!’ zegt meneer Platijn ‘Ik zal je een raad geven jongen. Hou je handen in het vervolg in je zakken!’

Sindsdien doe ik dat.

Ook in situaties waarin dat niet gepast is, hou ik m’n handen in m’n zakken.